

עופרי, שלום

בן מאיר ומרים. נולד בשנת תרצ"ט (1939) בתימן. בשנת 1956 עלה לארץ. שלום למד בהכשרה מקצועית באשקלון ובשעות הפנאי למד שיעורים בכתב שליד המכון הבריטני — "בגרות". היה מסגר לפי מקצועו. לצה"ל גויס בנובמבר 1957 ולאחר שסיים את שירותו היה יוצא לשירות מילואים. בפרוץ מלחמת ששת הימים נקרא שוב לדגל. ביום הראשון לקרבותיה, הוא כ"ו באייר תשכ"ז (5.6.1967), נפל בקרב



שנערך במבואות-עזה אחרי שמילא את ההוראה שקיבל — לקפוץ מן הזחל"ם המשוריין של מפקד פלוגת-החילוץ, אשר בו נסע. הניח אשה ושני בנים. הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי לשעת-חירום בבארי ולאחר זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. שמו וזכרו הועלו בספר "יד לנופלים — בני אשקלון". כן הונצח שמו בחוברת שהוציאה חטיבתו ושהוציא גדודו.